

Jessie vertelt : “Er is leven na een burn-out”

OOSTENDE Jessie De Caluwe heeft het allemaal meegemaakt. Gevierd en gelauwerd. Op radio, op televisie en op podia. Tot ineens, haast letterlijk, het licht in haar ogen dooft. Een burn-out, blijkt later. Veel later. Over leven voor en na een burn-out schreef Jessie een openhartig boek : ‘Leve de burn-out’.

Wie Jessie de voorbije jaren volgde op podia, weet dat zij intrigerend kan vertellen. Dat doet ze nu ook in haar boek. In het eerste deel ligt het tempo hoog : ze zit in een rollercoaster. Ze maakt voor radio en televisie furore, met haar stem en haar manier van presenteren. Ze wordt meer dan eens uitgeroepen tot Vrouw van het Jaar en verovert met de titel Leading Lady van de VRT meer dan eens de cover van magazines. Ze is een graag geziene gaste op feestjes, op presentaties en ze werkt keihard. Durft en wil geen ‘neen’ zeggen op nieuwe uitdagingen, voor nieuwe formats en opdrachten. Maar eind september 2010 gaat het fout terwijl

‘Leve de burn-out’ van Jessie De Caluwe is verschenen bij uitgeverij Biblidroom en is te koop in de boekhandel. Het kost 17,95 euro.

Jessie op het conservatorium in Brussel les geeft. Studenten waarschuwen haar, de directeur schat de situatie correct in en brengt Jessie over naar het UZ in Gent. “Van de weg naar Gent herinner ik mij niets meer”, vertelt Jessie in het boek. “Toen ging het licht echt uit.” Dat zal uiteindelijk het keerpunt blijken in haar

Jessie De Caluwe schrijft vrijmoedig over haar burn-out. (GF)

leven, al duurde het nog een hele tijd en veel onderzoeken voor de diagnose duidelijk kon worden gesteld : een burn-out die al langer smeulde. “Op mijn terras zat ik dan naar de zee te staren. Ik feliciteerde mezelf met wat ik tot nu toe had bereikt : dat ik nog steeds een toffe job had, dat ik mensen een goed moment kon bezorgen. Maar of ik daar zelf nog van genoot ? Ik ging op zoek naar mezelf maar vond me niet...” Dat soort gedachten speelden haar geregeld en almaar vaker parten en dat was eigenlijk al een signaal dat het voor die fatale dag in het Brusselse conservatorium al niet meer pluis zat.

GEEN EXHIBITIONISME

In het boek is Jessie heel openhartig over de gevolgen van die diagnose. “Al weken zit ik thuis. Vaak verloren en leeg, dan weer opgelucht dat niets meer echt moet”, vertelt ze in het boek. Ze stopt zichzelf niet weg in het boek. Integendeel. Prof. Etienne Vermeersch, die het voorwoord schreef, zegt daarover dat “het volledig bloot geven van haar diepste zielenroerselen bij Jessie geen vorm van exhibitionisme is, verre van, het is een poging om anderen te laten meeleven met wat zij heeft ondergaan.” Het is geen therapeutisch boek, stelt Jessie uitdrukkelijk, maar haar verhaal laat wel zien dat er leven is na een burn-out. Een ánder leven, dat wel. “Ik heb keuzes gemaakt en daar hou ik mij aan,” vertelt ze. “Ik heb grenzen leren trekken en als ik al eens over de grens ga, is het om afstand te nemen. Letterlijk én figuurlijk”, vertelt ze. (Jan Gheysen)